

Política | Actualitzat el 07/12/2019 a les 16:15

La recepta de Mundó per al «referèndum inevitable»

L'exconseller publica "El referèndum inevitable" (Pòrtic), un llibre que repassa el judici i la sentència, i que proposa una estratègia perquè l'independentisme pugui votar i guanyar la república

Carles Mundó publica "El referèndum inevitable" (Pòrtic) | Adrià Costa

Com deia el *filòsof* Luis Aragonés, en el futbol cal "guanyar, guanyar, guanyar i tornar a guanyar". Salvant les distàncies i permetent-se el paral·lelisme, l'independentisme ha de fer el mateix: guanyar, guanyar, guanyar i tornar a guanyar en totes i cadascuna de les oportunitats que tingui per expressar-se a les urnes. I no per un escarransit un a zero al minut 90: si l'independentisme vol tenir èxit i guanyar la república, cal guanyar cada partit per golejada.

La metàfora, sovint usada per Oriol Junqueras, és pertinent després de llegir *El referèndum inevitable* (Pòrtic) <https://www.grup62.cat/lilibre-el-referendum-inevitable/307407>, el llibre de Carles Mundó sobre el judici a l'independentisme. A diferència d'altres treballs sobre els últims mesos del procés, l'exconseller dedica bona part de l'obra al futur, a diagnosticar els èxits i els fracassos de l'independentisme i a fer una proposta per solucionar el conflicte i aconseguir l'objectiu, un referèndum acordat que permeti guanyar la independència de Catalunya. El llibre es presentarà aquest dilluns 9 de desembre a Vic amb el catedràtic Joan Queralt i el periodista Agustí Danés i el proper dilluns, dia 16, a Barcelona amb la periodista Lúcia Heredia i l'advocat i polític Joan Ignasi Elena.

Com s'aconsegueix passar d'un referèndum impossible a un referèndum inevitable? Primer,

parlant clar i explicant les fortaleses i debilitats del moviment. Mundó rebutja clarament els discursos grandiloqüents i les jugades mestra. "Sap moure's bé", com diu un dirigent independentista, i es defineix com a pragmàtic: "El possibilisme i la *realpolitik* són, des del meu punt de vista, la millor manera per avançar". A partir d'aquí, queda clar que el llibre no agradarà als partidaris de la via unilateral, als que consideren que el 27-O hi havia força suficient per implementar la República o als tuitaires amants de les crispetes.

[noticia]189385[/noticia]

Deixant clar que l'objectiu no és només fer el cim, sinó també poder tornar a casa, i si pot ser sense perdre ningú pel camí, Mundó repassa els elements que, al seu parer, poden fer que l'independentisme es consolidi com a força hegemònica a Catalunya i aconseguixi celebrar un referèndum. Cal fer del diàleg la principal bandera i apostar sempre per les vies democràtiques, és a dir, per un referèndum a l'estil d'Escòcia, pactat amb l'Estat. El moviment no s'ha d'apartar del 80%, aquell gruix de la societat que manté uns consensos bàsics sobre Catalunya, i ha de teixir un discurs ampli basat en la negociació, el pacte, la no violència i el respecte a qui pensa diferent.

Governar bé i explicar-se millor

És clau, també, entendre "les dues velocitats de l'independentisme", un dels reptes més complicats: "Encara que en el conjunt del país s'arribi a la mitjana del 51% de suport a la independència, si en territoris com l'àrea metropolitana no hi ha una majoria clara, és difícil que l'objectiu pugui reeixir". Cal ampliar la base, sosté Mundó, però de manera transversal: arreu del territori i també en totes les generacions, i això s'aconsegueix, per exemple, governant bé i reforçant les institucions.

Fer bona feina al Palau de la Generalitat i als ajuntaments, i també explicant-se "més i millor" arreu del país i per totes les vies possibles. Al llibre, Mundó assegura que el denominador comú dels independentistes és que cal disposar d'un estat per defensar els drets dels catalans. Un dels deures de l'independentisme, diu l'exconseller, és explicar millor les raons de la independència, aportar dades i fer-ne pedagogia. Tot plegat, mentre es reforça també l'explicació de la situació catalana en l'àmbit internacional.

Una maratón de relleus

Mundó admet, i en això ell n'és una veu autoritzada, que els lideratges són importants i que el procés català no és una cursa de 100 metres llisos si no una maratón per relleus. Calen lideratges que probablement es "consumiran" de manera més ràpida a causa de la repressió de l'Estat i cal preparar el relleu per continuar avançant, sempre per la via del diàleg, la democràcia i la política. Precisament en aquest últim àmbit, el de la política, diu Mundó que no hi ha estratègies bones o dolentes, n'hi ha d'útils i d'inútils. El temps dirà en quin dels dos grups se situa la seva.